

følgende: Naar en Person i een eller flere Kommuner, i hvilke han ikke har skattepligtigt Ophold, driver Næringsvirksomhed, som er betinget af Næringsadkomst, er han forpligtet til som fast aarlig Afgift til den eller de Kommuner, hvori Næringen drives, at betale et Beløb, svarende til den for saadan Næringsadkomst betalte Kendelse. Derhos skal saavel han som den, der under lignende Omstændigheder enten driver Næring, som ikke er betinget af Næringsadkomst, eller bruger, ejer eller er beneficeret med fast Ejendom, saafremt han har skattepligtigt Ophold i en Kommune med lavere Skatteprocent (se I i Slutn.) end den eller de, i hvilke han driver Næringsvirksomhed, eller i hvilke Ejendommen er beliggende, til denne eller disse af sin Indtægt i Kommunen af saadan Næring eller fast Ejendom tilsvare Forskellen. Ved dennes Beregning lægges for Kommuner, i hvilke personlig Skat lignes paa Formue og Lejlighed, Kommunernes Skatteprocent med Tillæg af en Tredjedel og ellers den de skattepligtige beregnede Skatteprocent til Grund (*Forskelsbeskatning*). — Der findes ikke i dette Forslag nogen særlig Regel om, at Klager over Skatteansættelse i Henhold til de her nævnte Bestemmelser skulle afgøres af en anden Myndighed end den sædvanlige (se ndfr. V).

III. *Kommuneskat af Selskaber m. fl.* Her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar samt Kommanditaktieselskaber og kooperative Selskaber, som ved Næringsdrift eller paa anden Maade søge Erhverv, skulle til den Kommune, hvori Erhvervet drives, aarlig af deres Nettoindtægt svare i Skat Kommunens Skatteprocent, dog ikke udover 3 pCt. Forbrugsforeninger o. l. og gensidige Forsikringsselskaber blive under visse Forudsætninger at beskatte paa samme Maade. — Drives Erhvervet i flere Kommuner, svares altid 3 pCt.; Opholdskommunen — o: den Kommune, hvor Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde — faar forlods 10 pCt., Resten fordeles mellem Opholdskommunen og de andelsberettigede Kommuner efter et nærmere angivet Beregningsgrundlag. — Naar nogen, hvem der ellers ikke paahviler personlig kommunal Skattepligt, her i Landet driver nogen Art af Erhverv med Værksted, Fabrik, Udsalgslokale, Beværtningslokale eller Forretningskontor eller ved et Agentur, der er bemyndiget til i hans Navn og for hans Regning at afslutte Retshandler eller modtage Betaling af skyldige Beløb, eller ejer, er beneficeret med eller har forpagtet fast Ejendom, er han pligtig at svare Kommunens Skatteprocent aarlig af den af Erhvervet eller Besiddelsen opnaede Nettoindtægt i det sidste Regnskabsaar til den Kommune, hvori Erhvervet drives, eller Ejendommen er beliggende. — Fra disse Regler anføres en Række Undtagelser (væsent-